

ROZTRŽITOST PŘI MODLITBĚ

Začínají prázdniny a mnozí se vydají do světa, aby poznali a naplnili své oči krásami, které Bůh do světa vložil. Vezeme si mnoho zážitků, které soupeří o naši pozornost – připomenout si to, či ono, vyprávět o tom, či onom. Ale právě krásy světa, ony zážitky, to vše vstupuje i do našeho úsilí o rozhovor s Bohem v modlitbě a často není díky vzdáním za stvoření, ale svodem, který nás odvádí, abychom na Boha zapomněli a stali se lidmi tohoto světa. Aby se toto nestalo, pak snad i pro běžný život katolického křesťana těchto několik málo vět o roztržitosti při modlitbě.

Modlitba je velikým bitevním polem. Svatý Nil říká, že „válka, kterou proti nám vede ďábel, nemá jiný cíl než nás přimět zanechat modlitby“. Pro satana je modlitba nesnesitelná, stejně jako je pro nás spásná. Nechá nás postit se, umrtvovat, dělat cokoli, co může vzbudit pýchu, ale nemůže vystát pozornou modlitbu. V ní totiž duše oslavuje Boha, sama sebe pokořuje a proměňuje. Nepřítel usiluje odvést naše myšlenky i city jinam, unavuje nás tisícer lehkovážných vzpomínek, nebezpečných nebo hříšných představ, zavaluje nás obtížnými pokušeními nebo nás chce přesvědčit, že k modlitbě nemáme vlohy a že s ní jen ztrácíme čas. Ještě horší je, když nám vkládá myšlenku, že touto modlitbou Boha urážíme a bylo by lépe, kdybychom ji vynechali, než špatně provozovali. Opustit modlitbu, i nedokonalou, však znamená padnout do pasti. Přetne-li se přívod milosti, které se modlitbou dovoláváme, naše duše nutně vyschne a zemře.

Mnohé roztržitosti vychází ale právě z nás samotných. Roztržitost z lehkovážnosti. Chci-li dát svým očím naprostou svobodu se dívat, jazyku hovořit, sluchu poslouchat, jak by tolika otevřenými dveřmi mých špatně střezaných smyslů nevstupovaly také spousty rozptýlení? Jak je možné zkrotit při modlitbě představivost, když všude jinde se poddáváme fantaziím? Máme-li zlozvyk nechat paměť bloumat vzpomínkami a svou vrtkavou mysl poletovat jako motýla, kamkoli ji volá její rozmar, jak bychom se mohli hned usebrat? Budeme jen sklízet plody rozptýlení, která jsme celý dne zasévali. Roztržitost z vášně. Mysl následuje srdce a naše myšlenky samy od sebe směřují tam, kde jsou naše náklonnosti a vášně. V citových vzplanutích hněvu, žárlivosti, nepřátelství, nezřízených náklonností se duše neovládá a zmítá se jako bárka na rozbouřeném moři. Nezbyvá než prosit Pána, aby svou mocí utišil toto moře a přinesl klid. Roztržitost ze slabosti. Udržet si pozornost vyžaduje úsilí. Pravdy víry jsou nadpřirozené, vyžadují mnoho obětí a někdy se vůbec nejeví jako přitažlivé. K tomu, abychom na ně dokázali soustředit pozornost, je třeba velké vůle líbit se Bohu a postupovat na cestě k dokonalosti. Ubohá duše je přitom takto slabá!

Ať už je příčina roztržitosti jakákoli, je vždy potřeba usilovat o její potlačení – držet svou paměť, své náklonnosti – a směřovat pokorně k Bohu. Pokud jde o roztržitosti, kterých si všimneme, jediným prostředkem je proti nim bojovat. K tomu je dobré dělat tyto věci. Nejprve, pokořit se před Bohem. Pokora je totiž lék na všechna zla. Snad je dobré na vteřinku se zastavit a popřemýšlet, co dělám, proč to dělám, s kým hovořím. Dále je dobré po této vteřince se zpět zlehka navrátit k modlitbě, třeba i tisíckrát, je-li to nutné. Obecně řečeno na pokušení buď nedbat, nebo silně, bez pochybností či nepokoje volat k Bohu, neboť nepokoj, který duši zasáhne až na dno, jen rozvíří další bahno. Kromě toho, i kdybychom museli po celou dobu modlitby odrážet rozptýlení pokaždé, když nás pronásledují, budeme se líbit Bohu jako Abrahám, když zaháněl ptáky od své oběti (Gn 15, 11). A nakonec, zbytečně se nevystavovat novým odbočením od modlitby tím, že bychom chtěli příliš podrobně zkoumat, odkud rozptýlení přichází a jestli k němu dáváme souhlas.

(pokračování na str. 2)

Každá roztržitost, proti níž bojujeme řádně, zvětšuje naše zásluhy a urychluje náš pokrok. Každá snaha vrátit se k Bohu znamená, že Mu dáváme přednost před věcmi, které přitahují naši pozornost, i kdyby to byly krásy tohoto světa, představuje naše vítězství nad ďáblem a přináší nám zásluhu pro nebe.

Protože pozorná modlitba dosahuje mnoho milostí, nezapomeňte na ni ani tam, kde budete trávit volno – sami, s rodinou nebo blízkými. A pokud se snad nějaké to rozptýlení při modlitbě dostaví, nevzdávejte se!

P. Zachariáš

LETNÍ PŘÍTOMNOST P. VÁCLAVA ŠUSTRA VE FARNOSTI

Na čtené dotazy citujeme z mailu: *“Určitě budu mít službu první červencový a srpnový týden, to bych měl brát všechny bohoslužby. V červenci bych si budu brát dovolenou a pojedu na Taxiway (tábor pro mládež pražské arcidiecéze). Druhý srpnový týden opět dovolená a pak už bych měl být víceméně až do 18. září v Praze a věnovat se psaní licenční práce. Rád se s vámi všemi setkám.”* FN

NEJEDETE NA VELEHRAD? JEĎTE NA SÁZAVU! **Velká Svatopetrská pouť**

neděle 7.7. v 10:30

Slavnostní mše svatá

celebruje Daniel Peter Janáček OPraem, opat Strahovského kláštera

SVATOVÍTSKÉ VARHANNÍ VEČERY 2.7. - 30.7.

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze ve spolupráci se Správou Pražského hradu pořádá v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha třináctý ročník mezinárodního hudebního festivalu Svatovítské varhanní večery.

Program festivalu:

* Koncerty začínají v 19 hod.

2. 7. Olivier Penin (Francie) – varhany
J. S. Bach, C. Franck

9. 7. Adam Viktora – varhany
B. A. Wiedermann, R. Schumann, J. S. Bach

16. 7. Marie Pochopová – varhany
M. Duruflé, J. Alain

23. 7. Štefan Iľáš (Slovensko) – varhany
F. Schmidt, M. Reger, C. Franck

Kompletní program na:
www.varhannifestival.cz

30. 7. Jan Doležal – varhany, **Stanislav Masaryk** – trubka
L. Janáček, M. Reger, G. Ph. Telemann

farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář

P. Jerzy Gapski

tel.: 724 324 555, 257 317 652
gapski@centrum.cz

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 723 079 896
zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

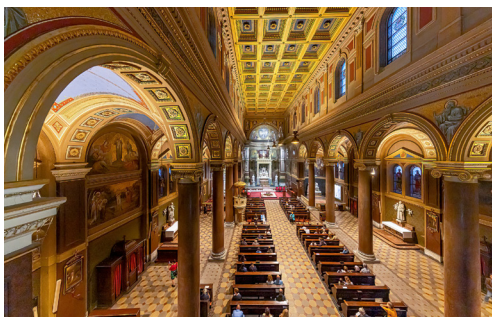
Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

NOC KOSTELŮ U SV. VÁCLAVA

Děkujeme všem, kteří připravili program letošní Noci kostelů v naší farnosti - Petru Chvátalovi a 5 dobrovolníkům. Návštěvníků bylo 852, tradičně největší zájem byl o koncert ZUŠ a komentované prohlídky kostela. Vitáným zpestřením bylo vystoupení našeho chrámového sboru IG-NIS a následná varhanní improvizace. Hudební část byla letos nadstandardní. Uvítáme nápady pro příští ročník. Nemůžeme konkurovat degustací vín a piva (jako kostely v Praze 1) ... FN

STUDUJ PUBLICISTIKU S PRAXÍ V TELEVIZI NOE

- ▶ staň se profesionálem v médiích
- ▶ získáš zkušenosti v celoplošné televizi
- ▶ nehradíš školné jen z vlastní kapsy

www.vosp.cz/noe

Publicistika
Profesní škola médií

ZAHRANIČNÍ OKÉNKO

Pokračujeme shrnutím červnového dění v Římě a okolí od našeho zahraničního zpravodaje, smíchovského výpomocného duchovního, P. Václava Šustru.

Milí farníci,

ani se to nemusí zdát, ale akademický rok pomalu končí, co se v jeho závěru v Římě událo, se můžete dočíst níže. Papežské univerzity mají oproti ostatním vysokým školám díky dvoutýdenním vánočním a velikonočním prázdninám poněkud posunutý program, a tak nám přednášky letního semestru skončily až v pátek 24. května. Následující týden jsme pak měli volno na učení.

V sobotu 25. května farnost Santa Maria Regina Mundi, ve které o nedělích sloužím mši svatou, slavila pouť. Od šesti hodin večer jsme měli mši svatou, po které jsme vyšli z kostela v průvodu, ve kterém se čtveřice mužů střídaly v nošení velké sochy Panny Marie připevněné na nosítkách. V tomto průvodu jsme obešli velkou část čtvrtě, modlili jsme se růženec za všechny různé potřeby lidí ve farnosti a zpívali všelijaké mariánské písně.

O den později vyvrcholilo v Praze hokejové mistrovství světa v hlavní roli s naší reprezentací, tento fakt neunikl pozornosti ani obyvatelům naší koleje. Již předešlá utkání jsme sledovali společně v malé skupině u televize, ale na finále jsme se sešli ve větší místnosti u plátna v rozmanité společnosti bohoslovců, kněží, sester boromejek, zaměstnanců a dalších aktuálních hostů. Velmi milá byla také přítomnost bývalého papežského nuncia v České republice, mons. Giuseppe Leanzi, který s námi na jaře opět přebývá v koleji. Nevím, nakolik bylo sledování hokeje pro rodilého Itala atraktivní, ale nás to potěšilo.

V pondělí 3. června na univerzitě vypuklo zkouškové období. Pro mě to znamenalo dvě zkoušky písemné a šest ústních. Ty písemné jsem zvládl napsat již v předchozím přípravném týdnu. První týden zkouškového jsem úspěšně složil tři ústní a zbylé tři jsem dělal po jedné v následujících třech týdnech. Učit se ve třicetistupňových vedrech není úplně příjemné, ovšem nesporným benefitem studia v Římě je možnost jet se po zkoušce za odměnu vykoupat k moři.

Protože byl rektor naší koleje otec Roman Czudek jmenován novým generálním sekretářem České biskupské konference, znamená to pro něj po jedenácti letech odchod z pozice představeného z Říma. Proto jsme se s ním oficiálně rozloučili v neděli 9. června při slavnostním obědu. Otec Roman se však z Nepomucena bude stěhovat až během léta, kdy bude nahrazen zatím neznámým nástupcem.

Když jsem v pondělí 24. června složil poslední zkoušku, už mě čekalo jen sbalit si své věci, vyklidit a důkladně uklidit pokoj, který se bude během léta využívat k ubytování hostů. V ten samý den, na slavnost Narození Jana Křtitele s námi v Nepomucenu slavil mši svatou kardinál Michael Czerny, kanadský jezuita s českými kořeny, narozený v Brně, který má v současné době ve Vatikánu na starosti otázku migrace.

No a konečně v úterý 25. června jsem sedl do auta a vydal se směr Praha. Protože jsme jeli společně s dalším obyvatelem koleje, otce Ondřejem Talašem, kterého můžete znát z jeho působení v televizi Noe, mohli jsme si dovolit vyrazit až večer a využít noční cestou možnost relativně volných dálnic a hlavně menšího tepla.

Moc vám všem děkuji za modlitby, kterými jste mě během prvního roku licenciátního studia provázeli a těším se na setkání s vámi během prázdnin!

P. Václav Šustr

DAR ŽIVOTA

Některé skutečnosti platí bez změny i v dnešní moderní době. Mezi ně patří také ta, že je život dar, který jsme všichni dostali od Boha. Záleží na každém z nás, jak s ním budeme nakládat. Veliký vliv na to má prostředí, podmínky i pořadí hodnot. Určité skupiny lidí ho však zneužívají k prosazování moci, násilí, nenávisti, bolesti a smutku. Proto často slyšíme, jak je svět špatný a složitá doba. Nezdravá závislost na technice způsobuje ztrátu lidskosti a zapomínání na dru-

hou příjemnou stránku života. Bez ní by byl nesnesitelný. Většina lidí na zemi však touží po lásce, radosti, štěstí, pokoji a naději. Tyto hodnoty také spojuje víra v Boha nebo vyšší mravní princip. Jsou předpokladem k tomu, aby nebyl dar života promarněný.

Každý z nás se může podílet na jeho přijetí svými možnostmi a schopnostmi. Nezáleží na tom, jestli jsme zdraví či tělesně postižení. Pomohou nám je objevit jiní lidé, nebo je dobré zamyšlení nad nimi v tichu a samotě, která není smutná, ale velmi přínosná.

Když objevíme činnosti, kterými budeme prospěšní ostatním lidem, rozvineme dar života naplno a dosvědčíme pravdu o správném poslání každého člověka na světě, který je Bohem stvořený k dobru.

Ilona Bozděchová

ZAMYŠLENÍ NAD SLOVEM BÁZEŇ

Slovo bázeň se v běžné řeči už neužívá. Je zastaralé, ale zamyšlení nad ním se hodí i do dnešní moderní doby. Nahradíme je srozumitelným výrazem strach. Jeho následky jsou úzkost, smutek a bolest. Jsme součástí přírody. Proto tak, jako všichni živočišové, utíkáme před nebezpečím. Existuje mnoho věcí, kterých se bojíme. Jsou to přírodní katastrofy, nakažlivé nemoci, různé způsoby násilí na slabších osobách. Strach může vyvolat i víra, pokud je šířena jako soubor pravidel bez lásky, radosti a naděje, s velikým důrazem na tresty za jejich nedodržení. Další důvody k němu jsou nám ještě přidávány záplavou zpráv i filmů, rozhlasových, divadelních a počítačových her se záporným obsahem. Našla by se ještě řada dalších příkladů důvodů, které způsobují strach.

Slovo bázeň má však ještě jeden kladný význam. Vyjádříme ho výrazy úcta a respekt. Výsledkem je správný přístup k životu. Všichni bez rozdílu se můžeme na něm podílet tím, že neškodíme sobě ani ostatním lidem a k tomu přirozenému řádu nám pomáhá víra v Boha nebo život podle svědomí, šíření, pokoje, radosti, lásky, krásy a naděje. Nevyhledávejme příležitosti ke škodlivému strachu, ale snažme se žít s úctou a tolerancí podle druhého významu starodávného slova. Určitě se zbavíme mnoha těžkostí.

Ilona Bozděchová

SPOLEČNÁ PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

8. 10. – 26. 11. 2024

21. 1. – 11. 3. 2025

15. 4. – 3. 6. 2025

u Sv. Vojtěcha v úterý od 19.30 do 21.30

TÉMATA VEČERŮ:

- Jak katolická církev chápe manželství
- Psychologie partnerského vztahu
- Rodiče, přátelé a my
- Konflikt a jejich řešení
- Manželská láska a sexualita
- Děti a my
- Jak prožívat v manželství vztah k Bohu
- Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu

Je nutné se přihlásit předem na www.apha.cz
Myslete na přípravu včas, kapacita kurzu je omezená.

DEVATERO PRO RODIČE

**Zážitkově vzdělávací kurz
o výchově dětí předškolního věku**

KDY: od 30. září do 2. prosince 2024
devět lekcí v pondělí od 18.30 do 20.30 hodin

KDE: Křesťanská psychologická poradna
Thákurova 3, Praha 6

CENA: 1 700 Kč pro jednotlivce
2 600 Kč zvýhodněná cena pro pár

LEKTORKA KURZU: Ing. Stanislava Hrušková, Ph.D.

Kapacita kurzu je omezena

Přihlašování prostřednictvím formuláře
<https://pastorace.apha.cz/formulare/devatero-pro-rodice-prihlaska/>

Poselství Svatého otce Františka ke 4. Světovému dni prarodičů a seniorů

„VE STÁŘÍ MĚ NEOPOUŠTĚJ“ (SROV. Ž 71,9)

Drazí bratři a sestry,

Bůh své děti nikdy neopouští. Ani v pokročilém věku, kdy ubývá sil a vlasy už jsou bílé, klesá společenská role, život se stává méně produktivním a hrozí, že bude považován za zbytečný. Bůh nehledí na zdání (srov. 1 Sam 16,7) a nepohrdne ani volbou těch, kteří mnohým lidem připadají bezvýznamní. Neodhazuje žádný kámen, naopak, ty „nejstarší“ jsou bezpečným základem, na němž mohou spočinout „nové“ kameny, aby společně vystavěly duchovní stavbu (srov. 1 Pt 2,5).

Celé Písmo svaté je vyprávěním o Hospodinově věrné lásce, ze které vychází jistota, jež přináší útěchu: Bůh nám stále projevuje své milosrdenství, vždy, v každé fázi života, ať se nacházíme v jakýchkoli podmínkách, i v našich selháních. Žalmy jsou plné úžasu lidského srdce vůči Bohu, který se o nás stará navzdory naší ubohosti (srov. Ž 144,3-4); ujišťují nás, že Bůh nás utkal v lůně naší matky (srov. Ž 139,13) a že neopustí náš život ani v podsvětí (srov. Ž 16,10). Můžeme si tedy být jisti, že nám bude nablízku i ve stáří, tím spíš že v Bibli je stárnutí znamením požehnání.

V žalmech však najdeme i tuto upřímnou prosbu vůči Hospodinu: „Nezavrhuji mě v čas stáří“ (Ž 71,9). Silné, velmi tvrdé vyjádření. Připomíná krajní utrpení Ježíše, který na kříži zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46).

V Bibli tedy nacházíme jistotu Boží blízkosti v každém životním období a zároveň strach z opuštěnosti, zejména ve stáří a v období bolesti. To není rozpor. Když se rozhledneme kolem sebe, není obtížné zjistit, jak takové výrazy odrážejí více než zřejmou skutečnost. Osamělost je až příliš často trpkým průvodcem života nás, seniorů a prarodičů. Mnohokrát se mi jako biskupovi v Buenos Aires stalo, že jsem navštívil domovy pro seniory, a uvědomil jsem si, jak mají tyto lidé zřídka kdy návštěvy: někteří své blízké neviděli mnoho měsíců.

Příčin této osamělosti je mnoho: v mnoha zemích, zejména těch nejchudších, se senioři ocitají sami, protože jejich děti jsou nuceny emigrovat. Nebo myslím na mnohé konfliktní situace: mnozí senioři zůstávají sami, protože muži – mladí i staří – jsou povoláni do války a ženy, zejména matky s malými dětmi, opouštějí zemi, aby zajistily pro své děti bezpečí. Ve městech a vesnicích zničených válkou zůstávají osamoceni mnozí staří a přestárlí lidé jako jediné známky života v oblastech, kde zdánlivě vládne opuštěnost a smrt. V jiných částech světa pak existuje falešné přesvědčení, hluboce zakořeněné v některých místních kulturách, které vyvolává vůči starým lidem nepřátelství, protože jsou podezříváni, že se uchylují k čarodějnictví, aby mladým lidem vzali životní energii, takže v případě předčasné smrti, nemoci nebo nepříznivého osudu, který postihne mladého člověka, je vina svalována na nějakého starého člověka. Proti této mentalitě je třeba bojovat a vymýtit ji. Je to jeden z těch neopodstatněných předsudků, od kterých nás křesťanská víra osvobodila a který podněcuje přetrvávající generační konflikt mezi mladými a starými.

Když se nad tím zamyslíme, toto obvinění seniorů, že „kradou budoucnost mladým lidem“, je dnes všude velmi aktuální. V jiných podobách se s ním setkáváme i ve vyspělejších a modernějších společnostech. V současné době se například rozšířilo přesvědčení, že senioři zatěžují mladé generace náklady na péči, kterou potřebují, a tím ubírají prostředky na rozvoj země, a tedy i mladým lidem. Jedná se o zkreslené vnímání reality. Jako by život seniorů ohrožoval život mladých lidí. Jako by pro zvýhodnění mladých lidí bylo nutné seniory zanedbávat nebo dokonce utiskovat. Rozpor mezi generacemi je podvodem a otráveným plodem kultury střetu. Stavět mladé lidi proti seniorům je nepřijatelná manipulace: „V sázce je jednota věkových kategorií života: to znamená skutečný opěrný bod pro pochopení a ocenění lidského života v jeho celistvosti“ (Katecheze 23. února 2022).

Výše citovaný žalm – v němž člověk prosí, aby nebyl ve stáří opuštěn – hovoří o spiknutí, které doléhá na život seniorů. Tato slova se mohou zdát přehnaná, ale pochopíme je, pokud uvážíme, že osamělost a odvržení seniorů nejsou ani náhodné, ani nevyhnutelné jevy, ale spíše důsledek rozhodnutí – politických, ekonomických, sociálních a osobních – která neuznávají nekonečnou důstojnost každého člověka „navzdory všem okolnostem a jakémukoliv stavu či situaci, v níž se nachází“ (Dich. Dignitas infinita, 1). K tomu dochází tehdy, když se vytrácí hodnota každého člověka a lidé se stá-

vají pouhým nákladem, v některých případech příliš vysokým na to, aby se dal zaplatit. Horší je, že této mentalitě často nakonec podléhají i sami senioři, kteří se začnou považovat za přítěž a přejí si ustoupit stranou.

Na druhou stranu, dnes existuje mnoho žen a mužů, kteří hledají své osobní naplnění v co nejvíce nezávislém životě, odděleném od ostatních. Společná sounáležitost je v krizi a prosazuje se individualita; posun od „my“ k „já“ se zdá být jedním z nejzjeftelnějších znaků naší doby. Rodina, která je prvním a nejradiálnějším zpochybnutím představy, že se můžeme zachránit sami, je jednou z obětí této individualistické kultury. Jak však člověk stárne a ubývá mu síly, iluze individualismu, iluze, že nikoho nepotřebuje a může žít bez vazeb, se ukazuje taková, jaká je; místo toho člověk zjišťuje, že potřebuje všechno, ale nyní je sám, bez pomoci, bez někoho, na koho by se mohl spolehnout. Je to smutné zjištění, které mnozí učiní, až když už je příliš pozdě.

Osamělost a vyřazení jsou častými jevy v prostředí, do kterého jsme ponořeni. Mají více kořenů: v některých případech jsou výsledkem naprogramovaného vyloučení, jakéhosi smutného „společenského spiknutí“, v jiných případech jsou bohužel vlastním rozhodnutím. Jindy jsou zase trpěny předstíráním, že jde o vlastní volbu. Postupně „jsme ztratili chuť k bratrství“ (Fratelli tutti, 33) a máme problém si vůbec představit něco jiného.

U mnoha seniorů můžeme pozorovat pocit rezignace, o němž mluví Kniha Rút, když vypráví o stařence Noemi, která po smrti svého manžela a dětí vyzve své dvě snachy, Orpas a Rút, aby se vrátily do země svého původu a domova (srov. Rút 1,8). Noemi se – podobně jako mnoho seniorů v dnešní době – obává, že zůstane sama, přesto si nedokáže představit nic jiného. Jako vdova si uvědomuje, že v očích společnosti má jen malou cenu, a je přesvědčena, že je přítěží pro ty dvě mladé ženy, které mají na rozdíl od ní celý život před sebou. Proto si myslí, že je lepší ustoupit stranou a sama vyzve své mladé snachy, aby ji opustily a budovaly svou budoucnost jinde (srov. Rút 1,11-13). Její slova jsou smladným společenských a náboženských konvencí, které jsou považovány za neměnné a poznamenávají její osud.

Biblické vyprávění nám v tomto bodě předkládá dvě různé možnosti vůči výzvě Noemi, a tedy i vůči stáří. Jedna ze dvou snach, Orpas, která Noemi také miluje, ji s láskyplným gestem políbí, ale přijme to, co i jí připadá jako jediné možné řešení, a odchází svou cestou. Rút se naopak od Noemi neodpoutá a osloví ji překvapivými slovy: „Nenaléhej na mě, abych tě opustila“ (Rút 1,16). Nebojí se vzepřít zvyklostem a běžnému mínění, cítí, že ji stará žena potřebuje, a s odvahou zůstává po jejím boku v tom, co pro obě bude začátkem nové cesty. Nás všechny navyklé na myšlenku, že osamělost je nevyhnutelným údělem – Rút učí, že na výzvu „Neopouštěj mě!“ je možné odpovědět: „Neopustím tě!“ Neváhá vyvrátit to, co se jeví jako neměnná realita: život v osamění nemůže být jedinou alternativou! Není náhodou, že Rút – ta, která zůstává v blízkosti staré Noemi – je předchůdkyní Mesiáše (srov. Mt 1,5), Ježíše, Emanuela, toho, který je „Bůh s námi“, toho, který přináší Boží přízeň a blízkost všem lidem ve všech životních podmínkách a v každém věku.

Svoboda a odvaha Rút nás vybízejí, abychom se vydali novou cestou: pojďme v jejích stopách, vydejme se s touto mladou cizinkou a se stařenkou Noemi, nebojme se změnit své zvyky a představme si jinou budoucnost pro naše seniory. Naše poděkování patří všem lidem, kteří navzdory mnoha obětem následují příklad Rút a starají se o seniora nebo prostě denně projevují svou blízkost příbuzným či známým, kteří už nikoho nemají. Rút se rozhodla být Noemi nablízku a byla požehnána: šťastným manželstvím, potomky, půdou. Platí to vždy a pro každého: budeme-li seniorům nablízku, uznáme-li jejich nezastupitelnou roli v rodině, ve společnosti i v církvi, obdržíme i my mnoho darů, mnoho milostí, mnoho požehnáání!

V tento čtvrtý světový den, který je jim věnován, nezapomeňme projevit svou něhu prarodičům a seniorům v našich rodinách, navštívme ty, kteří ztratili důvěru a už nedoufají, že je možná jiná budoucnost. Na obecný postoj, který vede k vyřazení a osamělosti, reagujme otevřeným srdcem a radostnou tváří těch, kteří mají odvahu říci: „Neopustím tě!“ a vydat se jinou cestou.

Vám všem, milí prarodiče a senioři, a všem vašim blízkým žehnám a modlím se za vás. Nezapomeňte se, prosím, i vy modlit za mě.

FRANTIŠEK

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB NA SMÍCHOVĚ (OD 1.7. DO 31.8.)

Neděle: 8:00 18:00 **sv. Václav** u sv. Gabriela o prázdninách bohoslužby nejsou
Po, St, Pá: 17:30 **sv. Václav**
Út, Čt, So: 7:30 **sv. Václav**

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8. včetně, bez ohledu na svátky!

KOSTEL OTEVŘEN:

pondělí, středa, pátek: 16:00 – 18:30 úterý, čtvrtek, sobota: 7:15 – 11:00
neděle: 7:30 – 11:00 a 17:30 - 19:15 Předsín kostela otevřena každý den 7:30-18:30
(v sakristii kostela je v těchto hodinách k dispozici pastorační asistent/ka)

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: 7:30 – 7:55 večer: 17:30 – 17:55

Po, St, Pá: 17:00 – 17:25

Jindy: po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

29.6. sobota *Slavnost sv. Petra a Pavla*
1.7. sobota *začíná prázdninový pořad bohoslužeb*
3.7. středa Svátek sv. Tomáše, apoštola
5.7. pátek *Slavnost sv. Cyrila a Metoděje*
11.7. čtvrtek Svátek sv. Benedikta
22.7. pondělí Pam. sv. Marie Magdalény
25.7. čtvrtek Svátek sv. Jakuba, apoštola
29.7. pondělí Pam. sv. Marty
31.7. středa Pam. sv. Ignáce z Loyoly
1.8. čtvrtek Pam. sv. Alfonsa z Liguori
6.8. úterý Svátek Proměnění Páně
8.8. čtvrtek Pam. sv. Dominika
10.8. sobota Svátek sv. Vavřince
14.8. středa Pam. sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
15.8. čtvrtek *Slavnost Nanebevzetí Panny Marie*
20.8. úterý Pam. sv. Bernarda
21.8. středa Pam. sv. Pia X.
22.8. čtvrtek Pam. Panny Marie Královny
24.8. sobota Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8. úterý Pam. sv. Moniky
28.8. středa Pam. sv. Augustina
29.8. čtvrtek Umučení sv. Jana Křtitele
1.9. neděle *obnovení běžného pořadu bohoslužeb*

Kolegiální kapitula svatého Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Mariánská pouť k Palladiu země české

14. srpna 2024
Vigilní mše svatá - 18.00 hodin
P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhlič O.Cr., Ph.D.
následuje slavnostní světelné procesí po chrámu a ambitech ke cti Panny Marie Nanebevzaté

15. srpna 2024
Poutní mše svatá - 9.00 hodin
J. M. Filip Zdeňek Lobkowicz O. Praem.
tepelský opát

Večerní mše svatá - 18.00 hodin
J. M. Libor Bulín, probost Kolegiální kapituly
svatých Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, kustod Palladia
země české a staroboleslavský farář

11. srpna 2024
Malá Mariánská pouť
mše svatá - 9.00 hodin
Mons. Karel Herbst SDB
emeritní pomocný biskup pražský

Mariánský koncert - 18.00 hod.
/ Vstup zdarma /

18. srpna 2024
Velká Mariánská pouť
mše svatá - 9.00 hodin
J. Em. Dominik kardinál Duka OP
emeritní pražský arcibiskup
Doprovází chrámový sbor Václav.

Večerní mše svatá - 18.00 hod.

POUTI DO HÁJKU

sobota 29. června v 11:00 hod **SLAVNOST SVATÝCH PETRA A PAVLA**, Motorkářská, žehnání dopravních prostředků P. Eliáš Tomáš Paseka OFM

pátek 2. srpna v 11:00 hod **PORCIUNKULA** P. Jakub František Sadílek OFM

sobota 17. srpna v 11:00 hod **NANEBEVZETÍ PANNY MARIE** P. Jaroslav Kučera

sobota 7. září v 11:30 hod **Hlavní hájecká pouť - NAROZENÍ PANNY MARIE**
Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius

Nejkratší spojení je MHD, bus 307 ze Zličína do stanice Červený Újezd, lístek PID 2. pásmo, jízda cca 30 min. Odtud obcí k silnici na Hájek, 1,8 km pěšky.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapski, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 300 ks čb **neprodejně**